

Sygn. akt III AUa 164/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Ewelina Kocurek - Grabowska SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania L. N. (L. N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 21 listopada 2014r. sygn. akt VIII U 1543/14

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz L. N. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/SSA Jolanta Pietrzak /-/SSA Marek Żurecki /-/SSA Ewelina Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 164/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 21 listopada 2014 roku zmienił decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w Z. z dnia 4 czerwca 2014 roku i z dnia 21 lipca 2014 roku odmawiające L. N. prawa do świadczenia przedemerytalnego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do tego świadczenia od dnia 25 kwietnia 2014 roku.

Powodem odmowy przyznania prawa do świadczenia było ustalenie organu rentowego, że wnioskodawca który ukończył 60 lat życia i legitymuje się ponad 35-letnim okresem uprawniającym do emerytury nie rozwiązał stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym ponadto nie był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy przez co nie spełnił wszystkich przesłanek nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego określonych w art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Organ rentowy wskazał, że ostatni stosunek pracy ubezpieczonego ustał z dniem 6 stycznia 2013 roku, tj. z upływem okresu na który zawarł umowę o pracę na czas określony z dnia 2 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony (ur. (...)) był zatrudniony ostatnio jako monter konstrukcji stalowych w zakładzie (...) od dnia 5 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku na podstawie czterech kolejnych umów o pracę, tj. trzech umów na czas określony do dnia 30.09.2012 roku oraz umowy na czas nieokreślony z dnia 1.10.2012 roku, która została rozwiązana z dniem 31.12.2012 roku za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska pracy spowodowanego brakiem zamówień na roboty prowadzone przez zakład pracy.

W dniu 1 stycznia 2013 roku ubezpieczony zawarł umowę o pracę na okres próbny do dnia 6 stycznia 2013 roku ze spółką cywilną (...) - (...) Ż..

Umowa ta ustała z dniem do którego została zawarta. Dalszych umów z ubezpieczonym nie zawierano z powodu przerwania kontraktu na spodziewane roboty konstrukcyjne.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Okręgowy stwierdził, że ocenę spełnienia spornych warunków do nabycia świadczenia należało odnieść - nie jak uczynił to organ rentowy do ostatniej umowy o pracę na okres próbny, lecz do umowy o pracę z dnia 1.10.2012 roku zawartej na czas nieokreślony, która bezspornie uległa rozwiązaniu z przyczyn dotyczących zakładu pracy (likwidacji stanowiska pracy).

Ponadto Sąd rozróżniając pojęcie zakładu pracy i pracodawcy (jako pojęcie węższe od zakładu pracy) przyjął, że ubezpieczony będąc nieprzerwanie zatrudniony od dnia 5 stycznia 2012 roku u tego samego pracodawcy i w tym samym zakładzie produkcyjnym w W. spełniał wymóg ponad 6-miesięcznego zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym utracił pracę z przyczyn dotyczących tego zakładu.

Sąd stwierdził, że ubezpieczony spełnił również warunek z art. 2 ust.3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, albowiem był zarejestrowany jako bezrobotny w okresie od 23.10.2013 roku do 22.10.2014 roku zaś z dniem 23.04.2014 roku upłynął 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W związku z tym przy bezsporności pozostałych przesłanek wieku i ogólnego stażu ubezpieczeniowego Sąd przyznał ubezpieczonemu prawo do przedmiotowego świadczenia od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie.

W apelacji od wyroku organ rentowy zaskarżył wyrok w całości wnosząc o jego zmianę i oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Organ rentowy zarzucił wyrokowi naruszenie przepisu art.2 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04.2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych przez błędne przyjęcie, że spełniony został warunek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym ubezpieczony był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy, wskazując na zawartą przez ubezpieczonego umowę o pracę na okres próbny od 1 do 6 stycznia 2013 roku, powtórzył argumenty prezentowane w uzasadnieniu decyzji i w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik ubezpieczonego wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podzielając stanowisko Sądu przedstawione

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji dzieląc ocenę prawną Sądu pierwszej instancji okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie, które Sąd Apelacyjny przyjął za własne.

W szczególności Sąd zaaprobował stanowisko, zgodnie z którym w przypadku ubezpieczonego ocenę przesłanek nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego z art.2 ust.1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (nie zaś z art.2 ust.1 pkt 5 ustawy jak wskazał apelujący) należało ocenić na dzień rozwiązania stosunku pracy wynikającego z zawartej w dniu 1 października 2012 roku umowy o pracę na czas nieokreślony, która uległa rozwiązaniu w dniu 31 grudnia 2012 roku niewątpliwie z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Z treści przepisu art.2 ust.1 pkt 2 ustawy wynika, że ubezpieczony by uzyskać świadczenie powinien do dnia rozwiązania stosunku pracy, z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ukończyć co najmniej 60 lat i posiadać okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat.

Powyższy przepis nie stawia zatem warunku by przesłankę dotyczącą wieku i stażu emerytalnego oceniać na chwilę ustania ostatniego stosunku pracy w przebiegu ubezpieczenia przed złożeniem wniosku o przyznanie świadczenia, lecz na moment rozwiązania takiego stosunku pracy, który został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym wnioskodawca pracował przez co najmniej 6 miesięcy.

Odczytując w ten sposób omawiany przepis ustawy należało uznać, że eksponowany przez apelującego okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas próbny od 1 do 6 stycznia 2013 roku nie miał znaczenia dla oceny prawa do świadczenia przedemerytalnego. Istotny natomiast był okres zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 5 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku u tego samego pracodawcy i w tym samym zakładzie pracy J. O., który w świetle oświadczenia z dnia 26.11.2012 roku (k.8 akt sąd.) wypowiedział ubezpieczonemu umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 1.10.2012 roku z powodu likwidacji stanowiska pracy z dniem 31 grudnia 2012 roku.

Należy przy tym zauważyć, że przepis art.2 ust.1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wskazując na wymóg co najmniej 6-miesięcznego zatrudnienia w zakładzie pracy, nie formułuje warunku istnienia tego zatrudnienia w ramach tylko jednego stosunku pracy .

W związku z tym uprawnione było przyjęcie ustalenia, że ubezpieczony był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy w zakładzie pracy, z którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących tego zakładu.

Ubezpieczony chronologicznie po ustaniu zatrudnienia z dniem 31.12.2012 roku spełnił wymogi określone w art.2 ust.3 ustawy, przy czym bez znaczenia pozostawał fakt, że ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych nie bezpośrednio po zakończeniu okresów wymienionych w art.2 ust.1 ustawy w świetle utrwalonego orzecznictwa (patrz: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2.07.2013 III UZP 2/13).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu apelacji w myśl art.385 k.p. i zasądził na rzecz ubezpieczonego kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 13 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. w wysokości 75% stawki minimalnej z § 12 ust.2 rozporządzenia wynoszącej 180 złotych.

/-/SSA Jolanta Pietrzak /-/SSA Marek Żurecki /-/SSA Ewelina Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM